

[Rager.]

som Udgangspunkt. — Men jeg vilde fortsætte med en Bemærkning: Da jeg gik herop, bad det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen om Tallene fra 1931. Jeg har dem ikke ved Haanden, men jeg skal til-lade mig om et Øjeblik at bede den højt-ærede Formand om en ny kort Bemærkning, og saa skal det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen faa sin Nysgerrighed tilfreds-stillet — for jeg tror ikke, det er Vide-begærlighed.

J. S. Foget: Den højtærede Socialmini-sters Svar til de forskellige Ordførere var kun en Jonglering med Tal og Uhyrligheder, saa misvisende som noget. Ministeren an-vendte næsten hele sin Tid til at omtale Landbrugsspørgsmaalet, og man mærkede, hvor lidt den højtærede Socialminister var hjemme paa disse Omraader.

Jeg vil gerne allerførst sige: Hvorfor fremsætter man et Forslag som dette, naar man ødelægger Grundforbedringsloven, som var saa stærkt benyttet, som nogen Lov kunde være? Selv det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen udtaler, at de Søsterforslag til dette Lovforslag, der har været gennem-ført, ikke har været ret stærkt benyttet. Netop gennem den af mig nævnte Lov havde man Mulighed for at skabe Værdier sam-tidig med at skaffe Merbeskæftigelse.

Socialministeren kom med en saadan Uhyrlighed som den, at Landbruget var et af de mest beskyttede Erhverv. Jeg vil gerne henvise til den Formueforskydning, der har fundet Sted, idet Landbruget i Løbet af de sidste 10—12 Aar har tabt ca. 2 Milli-arder Kroner og den øvrige Befolkning er blevet 1/2 Milliard Kroner rigere. Det er Tal, som viser, hvor beskyttet Landbruget er, og hvis man samtidig lægger Mærke til, hvorledes Storhandelens og Storindustriens Formuer er gaaet frem, saa ser man, hvor Monopolerne og Beskyttelsen ligger.

Den højtærede Socialminister udtaler endvidere, at Landbruget har været det bærende Erhverv. Jeg vil gerne stille det Spørgsmaal til den højtærede Minister: Har Ministeren den Opfattelse, at Landbruget ikke længere er det bærende Erhverv? I saa Fald: hvilket Erhverv er da det bæ-rende? Den højtærede Minister erkendte, at man ikke var i Stand til at dække Efter-

spørgselen efter den unge Arbejdskraft. Hvorfor saa komme med alle disse Tal, hvorfor saa forsøge al denne Jonglering, naar Erkendelsen netop ligger i de Tal, Ministeren selv fremkom med: at man ikke var i Stand til at skaffe den unge Arbejds-kraft, som der er Efterspørgsel efter?

Man kunde fristes til at spørge: Hvor skal da de 73 000 unge, som Ministeren selv siger er arbejdsløse, anvendes? Skal de have Tilskud efter denne Lov, eller skulde der virkelig gives dem Lov til at tage Be-skæftigelse i Landbruget? Ministeren und-skyldte dem med, at han mente, at de ikke var faguddannede i Landbrug. Jeg kan kun meddele den højtærede Minister, at der ikke skal saa forfærdelig stor Faguddannelse til for at pille Kartofler eller lignende, det tror jeg, de kunde lære i Løbet af ganske kort Tid.

Ministeren siger, at arbejdsløse Perso-ner, hvem der kan skaffes Arbejde, som de egner sig til, skal tage saadant Arbejde, naar der tilbydes en rimelig Løn. Men hvad er rimelig Løn efter den højtærede Ministers Opfattelse? En rimelig Løn vil jeg i alt Fald kalde den, de faar i Øjeblikket. Løn-nen for Karle paa 20—22 Aar ligger almin-deligvis i Øjeblikket mellem 800 og 1 000 Kr., og naar man regner med, at en Mand i tilsvarende Alder i Byen skal give ca. 100 Kr. maanedlig for Kost og Logi — dér vil Prisen sikkert komme til at ligge —, vil det betyde, at en ung Mand paa Landet faar ca. 2 000 Kr. om Aaret. Og saa vil jeg spørge: Hvor faar ufaglært Arbejdskraft i Byen tilsvarende Løn? Jeg tror, det vil blive meget vanskeligt at faa det. Løn-spørgsmaalet er, som jeg før fremhævede det, i Virkeligheden ikke det afgørende. Mi-nisteren kommer selv med, hvad der er det afgørende, at Vilkaarene paa Landet ikke er saa tiltrækkende. Men Ministeren tilføjede: Det er ikke Regeringens Skyld. Jo, det er netop Regeringens Skyld, at de unge gaar fra Landet ind til Byen, fordi man giver Landbruget saadanne Arbejds-vilkaar, at de unge kan se, at saadanne Vil-kaar vil de ikke finde sig i, naar de kan faa det langt bedre og mere straalende i Byen.

Ministeren spurgte: Har Landbruget nogen Sinde anvist Vej til Forbedring af Forholdet? Der blev straks fra Bænkene svaret: Større Eksport, og hertil vil jeg slutte mig. Endvidere har man et Vaaben i Va-